

Band

PINGEL - 0:07

MrR, NOS Jazzgeschiedenis 524, tijdvak 1953/1958, hoofdstuk 7, Clifford Brown deel 15. In Carnegie Hall, NYC, werd op 6 mei 1955 een benefiet-concert gegeven voor de NY Association for the Blind, waaraan ook het Max Roach Quintet meedeed. Norman Granz liet een band meelopen, naar de acoustiek te horen gemaakt in de radiokamer van Carnegie en dus gewoon via de PA, de zaalversterking, opgenomen. Omdat tenorsaxofonist Harold Land niet in vorm was, pianist Richie Powell en bassist George Morrow slecht te horen en drummer Max Roach daarentegen zeer luid met keiharde bassdrum in vieren, draai ik alleen het thema en de solo van trompettist Clifford Brown. De versie voor de plaat hoorde u de vorige keer, ~~en~~ werd het/nu "Variations" genoemd, namelijk "The blues walk".

plaat

Max Roach Quintet: Variations (no credit)
2/1 - op kop/faden 2:40 - Hall of Fame JG 633

"Variations", alias "The Blues walk", Carnegie Hall, NYC, 6 mei 1955. Dit is de laatst bekende opname met Harold Land, hij ging naar de groep van Curtis Counce, die waarschijnlijk meer werk had, meer verdiende dus, en bovendien in Los Angeles zat waar Land woonde. Zijn plaats werd ingenomen door tenorsaxofonist Sonny Rollins, 4 januari 1956 was hij met het kwintet van Roach voor het eerst in de New Yorkse Capitol-studio waar EmArcy zijn opnamen liet maken. Dit is een stuk van pianist Richie Powell, take 4 en de master van "Powell's prances".

CD 9

Max Roach Quintet: Powell's prances (Richie Powell)
16 - 3:29 - EmArcy 838 315-2

"Powell's prances", 4 januari 1956. De volgende session was op 16 februari toen componist/arrangeur en pianist Tadd Dameron in de studio was, hij bracht twee stukken mee en een arrangement. Zijn "The scene is clean" sloeg op zijn drugverslaving, de 16e take werd de master en die hoort u.

CD 10

Max Roach Quintet: The scene is clean (Tadd Dameron)
5 - 6:06 - EmArcy 838 316-2

"The scene is clean". Een tweede nieuw Tadd Dameron stuk. Hij schreef het op de accoorden van "Jeepers creepers", noemde het "Flossie Lou".

idem Max Roach Quintet: Flossie Lou (Tadd Dameron)
7 - 4:01 - idem

"Flossie Lou" take 7, de master was no. 9. Tenslotte een arrangement van Tadd Dameron, op de accoorden van deze song had hij in 1945 "Hot house" gemaakt, maar dit is gewoon Cole Porter's "What is this thing called love".

idem Max Roach Quintet: What is this thing called love (Cole Porter)
10 - 8:24 - idem

"What is this thing called love", Met Max Roach Quintet voor EmArcy in NYC, 16 februari 1956. Clifford Brown-trompet, Sonny Rollins-tenorsaxofoon, Richie Powell-piano, George Morrow-bas, Max Roach-drums. Volgende keer de laatste opnamen van Brownie, het kwintet, en een jam-session, live. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 524, Mdr.

≠ niet eerder uitgebrachte take 6,
destijds was 7 de master.

0 0 0 0 0

NA 100 977
28:00

mont. 05.02.91